Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen)

den 1 mars 2016*

”Statligt stöd — Undsättning av företag i svårigheter — Stödåtgärd i form av en statlig garanti — Beslut i vilket stödet förklaras förenligt med den inre marknaden — Det formella granskningsförfarandet har inte inletts — Allvarliga svårigheter — De berörda parternas processuella rättigheter”

I mål T-79/14,

Secop GmbH, Flensburg (Tyskland), företrätt av advokaterna U. Schnelle och C. Aufdermauer,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av L. Armati, T. Maxian Rusche och R. Sauer, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2013) 9119 final av den 18 december 2013 om det statliga stödet SA.37640 – Undsättningsstöd till ACC Compressors SpA – Italien,

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna I. Pelikánová (referent) och E. Buttigieg,

justitiesekreterare: handläggaren K. Andová,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 8 september 2015,

följande

* Rättegångsspråk: tyska.

Dom

Bakgrund till tvisten

1 ACC Compressors SpA är ett bolag som sedan år 1960 är verksamt inom tillverkning och försäljning av kompressorer för kylskåp för hushållsbruk. Bolaget är ett helägt dotterbolag till Household Compressors Holding SpA (HCH), som är ett holdingbolag utan tillverkningsverksamhet. ACC Compressors ägde ursprungligen 100 procent av kapitalet i ACC Austria GmbH, och genom sistnämnda bolag, 100 procent av kapitalet i ACC Germany GmbH och ACC USA LLC.

2 År 2012 fick ACC-koncernen ekonomiska problem. I oktober 2012 inleddes ett insolvensförfarande mot ACC Germany. Den 20 december 2012 inleddes ett insolvensförfarande mot ACC Austria. ACC Compressors förklarades vara på obestånd den 28 juni 2013 och sattes under tvångsförvaltning den 27 augusti 2013. HCH förklarades vara på obestånd den 12 oktober 2013.

3 Efter en anbudsinfordran inom ramen för insolvensförfarandet avseende ACC Austria ingicks den 20 april 2013 ett avtal om förvärv av ACC Austrias tillgångar mellan Secop Kompressoren GmbH, som är ett dotterbolag till sökanden Secop GmbH och som i dag har firman Secop Austria GmbH, å ena sidan, och förvaltarna för ACC Austria, å andra sidan. Detta avtal var underkastat det suspensiva villkoret att Europeiska kommissionen skulle förklara transaktionen förenlig med den inre marknaden

4 Den 5 november 2013 anmälde Republiken Italien ett undsättningsstöd till förmån för ACC Compressors till kommissionen.

5 Den anmälda åtgärden bestod av en statlig garanti på sex månader för krediter som syftade till att täcka likviditetsbehovet på totalt 13,6 miljoner euro. Denna garanti skulle göra det möjligt för ACC Compressors att fortsätta verksamheten i avvaktan på utarbetandet av en omstrukturerings- eller likvideringsplan.

6 Genom beslut av den 11 december 2013 beslutade kommissionen att inte framställa några invändningar vad gäller försäljningen av ACC Austrias tillgångar till det bolag som numera har firman Secop Austria (nedan kallat beslutet angående koncentrationen). Därmed blev det avtal som ingåtts den 20 april 2013 giltigt.

7 Den 18 december 2013 antog kommissionen sitt beslut C(2013) 9119 final, om det statliga stödet SA.37640 – Undsättningsstöd till ACC Compressors SpA – Italien (nedan kallat det angripna beslutet), och beslutade att inte framställa några invändningar mot den anmälda åtgärden. Kommissionen ansåg att den anmälda åtgärden utgjorde ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF men att den uppfyllde villkoren för att anses förenlig med den inre marknaden, såsom undsättningsstöd till ett företag i svårigheter.

8 Secop Austrias förvärv av ACC Austrias tillgångar omfattade bland annat patent som dittills även hade använts av ACC Compressors för det bolagets egna tillverkning av kompressorer. Två mål angående dessa patent (nedan kallade de omtvistade patenten) pågår vid tyska och italienska domstolar, med Secop-koncernen och ACC-koncernen som parter. De är i synnerhet oense om huruvida ett giltigt licensavtal ingåtts mellan dem (nedan kallad patenttvisten).

Förfarandet och parternas yrkanden

9 Sökanden har väckt förevarande talan genom en ansökan som inkom till tribunalens kansli den 5 februari 2014.

10 På förslag av referenten beslutade tribunalen (första avdelningen) att inleda den muntliga delen av förfarandet och ställde skriftliga frågor till parterna, som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991. Parterna besvarade frågorna inom den frist som tribunalen fastställt.

11 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 8 september 2015.

12 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

13 Efter att ha justerat sina yrkanden i dupliken har kommissionen yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

14 Sökanden har åberopat tre grunder till stöd för sin ogiltighetstalan. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 296 FEUF, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, och bristande motivering. Som andra grund har det gjorts gällande att fördragen har åsidosatts. Sökandens tredje grund avser maktmissbruk.

15 Sökanden har i sina svar på tribunalens skriftliga frågor angett att den första grunden ska förstås som att den avser brister i undersökningen, i strid med artikel 108.3 FEUF och artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [108 FEUF] (EGT L 83, s. 1).

16 Sökanden har även angett att dess tredje grund ska förstås så, att den avser oriktiga bedömningar, eftersom kommissionen inte har beaktat väsentliga omständigheter i ärendet som den känt till eller borde ha känt till. Vid förhandlingen uppgav sökanden också att bolaget inte såg något hinder mot att dess första och tredje grund, såsom dessa har omformulerats, prövas tillsammans.

17 Det är således i denna form som de åberopade grunderna kommer att prövas nedan.

Den andra grunden: Åsidosättande av fördragen

18 Den andra grunden är indelad i tre delar. Dessa delgrunder avser åsidosättande av artikel 107.3 c FEUF, åsidosättande av artikel 108.2 FEUF och artikel 108.3 FEUF, respektive åsidosättande av principen om likabehandling.

19 Den första och den andra delgrunden ska prövas tillsammans. Dessa två delgrunder syftar till att i sak ifrågasätta kommissionens beslut att inte inleda det formella granskningsförfarandet.

Den andra grundens första och andra del: Åsidosättande av artikel 107.3 c FEUF och artikel 108.2 FEUF och 108.3 FEUF.

20 Sökanden har gjort gällande att kommissionen gjorde fel när den fann att det omtvistade stödet var förenligt med den inre marknaden och avstod från att inleda det formella granskningsförfarandet.

21 Kommissionen har bestritt sökandens argument.

– Relevant rättspraxis

22 Kommissionen är skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet bland annat om den mot bakgrund av de upplysningar som erhållits under det preliminära granskningsförfarandet fortfarande har allvarliga svårigheter att bedöma den ifrågavarande åtgärden. Denna skyldighet följer direkt av artikel 108.3 FEUF, såsom denna har tolkats i rättspraxis, och slås fast i artikel 4.4 jämförd med artikel 13.1 i förordning nr 659/1999, när kommissionen efter en preliminär granskning finner att den aktuella åtgärden föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den inre marknaden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 februari 2008, BUPA m.fl./kommissionen, T-289/03, REG, EU:T:2008:29, punkt 328).

23 Enligt fast rättspraxis är förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF oundgängligt då kommissionen har allvarliga svårigheter att bedöma om ett stöd är förenligt med den inre marknaden. Kommissionen kan följaktligen begränsa sig till den preliminära granskningen enligt artikel 108.3 FEUF för att godkänna en statlig åtgärd endast om kommissionen efter en första bedömning är övertygad om att åtgärden inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eller att åtgärden, om den utgör stöd, är förenlig med den inre marknaden. Om däremot denna första granskning leder kommissionen till den motsatta slutsatsen eller inte gör det möjligt för kommissionen att övervinna alla svårigheter som är förenade med bedömningen av om den ifrågavarande åtgärden är förenlig med den inre marknaden, är kommissionen skyldig att inhämta alla erforderliga yttranden och i detta syfte inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF (dom av den 15 juni 1993, Matra/kommissionen, C-225/91, REG, EU:C:1993:239, punkt 33, dom av den 2 april 1998, kommissionen/Sytraval och Brink's France, C-367/95 P, REG, EU:C:1998:154, punkt 39, och dom BUPA m.fl./kommissionen, punkt 22 ovan, EU:T:2008:29, punkt 329).

24 Det åligger således kommissionen att på grundval av de faktiska och rättsliga omständigheterna i ärendet avgöra om de svårigheter som har förekommit under granskningen av stödåtgärdens förenlighet kräver att ett sådant förfarande inleds (dom av den 19 maj 1993, Cook/kommissionen, C-198/91, REG, EU:C:1993:197, punkt 30). Denna bedömning ska uppfylla tre krav.

25 För det första begränsas kommissionens behörighet att avgöra huruvida ett stöd är förenligt med den inre marknaden i slutet av det inledande förfarandet av artikel 108 FEUF till att endast avse åtgärder som inte ger upphov till allvarliga svårigheter, vilket medför att detta villkor är tvingande. Kommissionen kan sålunda inte vägra att inleda det formella granskningsförfarandet genom att åberopa andra omständigheter, såsom andra berörda parters intressen, processekonomiska överväganden eller något annat handläggningstekniskt skäl (dom av den 15 mars 2001, Prayon-Rupel/kommissionen, T-73/98, REG, EU:T:2001:94, punkt 44).

26 För det andra är kommissionen, när den ställs inför allvarliga svårigheter, skyldig att inleda det formella förfarandet och har i detta hänseende inte någon befogenhet att göra en skönsmässig bedömning. Även om kommissionens befogenhet är normbunden när det gäller beslutet att inleda detta förfarande, åtnjuter den ett visst utrymme att vidta en skönsmässig bedömning när den sammanställer och granskar omständigheterna i det enskilda fallet för att avgöra om dessa ger upphov till allvarliga svårigheter. Enligt syftet med artikel 108.3 FEUF och skyldigheten att iaktta god förvaltningssed, kan

kommissionen, bland annat, inleda en dialog med den anmälande staten eller tredje man för att övervinna de svårigheter som eventuellt kan uppkomma under det preliminära förfarandet (dom Prayon-Rupel/kommissionen, punkt 25 ovan, EU:T:2001:94, punkt 45).

27 För det tredje är begreppet allvarliga svårigheter ett objektivt kriterium. För att avgöra om det föreligger sådana svårigheter ska tribunalen på ett objektivt sätt undersöka såväl omständigheterna under vilka det angripna beslutet fattades som dess innehåll genom att jämföra skälen i beslutet med de upplysningar som kommissionen förfogade över då den avgjorde frågan huruvida det omtvistade stödet var förenligt med den inre marknaden (se dom Prayon-Rupel/kommissionen, punkt 25 ovan, EU:T:2001:94, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

28 I förevarande fall fann kommissionen i det angripna beslutet att det omtvistade stödet var förenligt med den inre marknaden då det var förenligt med artikel 107.3 c FEUF och gemenskapens riktlinjer för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 2004, s. 2, nedan kallade riktlinjerna).

29 Artikel 107.3 FEUF ger kommissionen ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning för att avgöra om ett stöd ska tillåtas med avvikelse från det allmänna förbudet i punkt 1 i denna artikel, i den mån bedömningen av huruvida ett statligt stöd i dessa fall är förenligt med den inre marknaden ger upphov till frågor som innebär beaktande och bedömning av komplicerade ekonomiska förhållanden. Unionsdomstolens prövning ska följaktligen i detta hänseende endast avse en kontroll av att reglerna för handläggning och motivering har följts och att de omständigheter som har beaktats är materiellt riktiga och att det inte har gjorts någon uppenbart oriktig bedömning eller förekommit maktmissbruk. Det ankommer följaktligen inte på unionsdomstolen att ersätta kommissionens ekonomiska bedömning med sin egen bedömning. Kommissionen kan fastställa vägledande regler för hur den ska utöva sin befogenhet att göra skönsmässiga bedömningar genom sådana rättsakter som riktlinjerna, förutsatt att de innehåller bestämmelser som anger den hållning som institutionen kommer att inta och inte avviker från bestämmelserna i fördraget. Det ankommer i detta sammanhang på unionsdomstolen att kontrollera huruvida de krav som kommissionen ålagt sig själv är uppfyllda (dom av den 30 januari 2002, Keller och Keller Meccanica/kommissionen, T-35/99, REG, EU:T:2002:19, punkt 77, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 1 december 2004, Kronofrance/kommissionen, T-27/02, REG, EU:T:2004:348, punkt 79 och där angiven rättspraxis).

– Huruvida ACC Compressors är att anse som ett nytt företag

30 Sökanden har för det första anfört att efter försäljningen av ACC Austrias tillgångar kan ACC Compressors inte längre använda de omtvistade patenten och att ACC Compressors därför ska anses utgöra ett företag som bildats efter likvideringen av ett tidigare företag, och följaktligen som ett nybildat företag i den mening som avses i punkt 12 i riktlinjerna. I avsaknad av befogenhet att använda de omtvistade patenten har nämligen ACC Compressors inte några tillräckligt utvecklade strukturer för att vara berättigat till ett undsättningsstöd, och, i synnerhet, kan det inte jämställas med företaget med samma firmanamn som tillverkade kompressorer sedan år 1960.

31 Punkt 12 i riktlinjerna har följande lydelse:

”Enligt dessa riktlinjer har ett nybildat företag inte rätt till undsättnings- eller omstruktureringsstöd ens om dess finansiella ställning inledningsvis är svag. Detta är fallet exempelvis när ett nytt företag uppstår efter likvideringen av ett tidigare företag eller helt enkelt tar över det tidigare företagets tillgångar. Ett företag kommer principiellt att betraktas som nybildat under de första tre åren efter det att verksamheten inletts på det berörda verksamhetsområdet. Först efter denna period kommer företaget att bli berättigat till undsättnings- och omstruktureringsstöd, …”

32 Uppenbarligen är det syfte som eftersträvas genom punkt 12 i riktlinjerna att undvika att det skapas icke livskraftiga företag eller olönsamma verksamheter, vilka från och med att de bildas är beroende av statligt stöd. I detta syfte avser den precisering som finns i den andra meningen i denna punkt bland annat fallet att en tidigare juridisk persons tillgångar avyttras till en annan juridisk person, som kan vara antingen nybildad eller existera sedan tidigare. Det är således den ekonomiska enhet i vilken de förvärvade tillgångarna nu införlivats som i förekommande fall kan anses utgöra ett nybildat företag. Vad gäller den juridiska person som överlåter dessa tillgångar kan syftet med en sådan transaktion vara just att rädda denna juridiska person.

33 Sökanden har emellertid hävdat att ordet ”exempelvis” i punkt 12 i riktlinjerna visar att kvalificeringen av ett företag som ”nytt” inte endast kan följa av att stödmottagaren tar över tillgångar från ett annat bolag, utan även när stödmottagaren överför tillgångar till ett annat bolag, såsom i det aktuella fallet tillgångarna i ACC Compressors dotterbolag ACC Austria som har överförts till Secop Austria.

34 Av skäl som redovisas nedan kan en sådan tolkning inte godtas i förevarande fall.

35 För det första ingick ACC Compressors och ACC Austria ursprungligen i ett och samma företag, eftersom dessa båda bolag tillverkade samma produkter, på två olika platser, men under samma ekonomiska ledning. När ACC Austria överlät sina anläggningstillgångar, med verkan från den 11 december 2013, det vill säga det datum då beslutet angående koncentrationen antogs (se punkterna 3 och 6 ovan), minskades förvisso omfattningen av detta företags verksamhet, eftersom den verksamhet som bedrevs på produktionsanläggningen i Österrike inte längre ingick i företagets verksamhet. Det företag som beviljades det omtvistade stödet, vilket godkändes den 18 december 2013, innehöll inte längre något annat än ACC Compressors produktionstillgångar. Sistnämnda bolag styrde dock det aktuella företaget, såväl före som efter överlåtelsen, och som sökanden har medgett i punkt 46 i ansökan fortsatte bolaget även efter antagandet av det angripna beslutet tillverkningen och försäljningen av kompressorer, om än i reducerad omfattning, vilket utgjorde detta företags traditionella verksamhet. Tvärtemot vad sökanden har påstått rör det sig således om samma företag som det som tillverkat kompressorer sedan år 1960.

36 För det andra strider den tolkning som sökanden har förespråkat mot syftet med punkt 12 i riktlinjerna, såsom redovisats i punkt 32 ovan. Vid en överlåtelse av tillgångar är det nämligen inte den enhet som består av det överlåtande bolagets kvarvarande verksamheter som är relevant vid kvalificeringen av ett ”nybildat företag”. Istället är det den enhet som består av det övertagande bolagets ekonomiska verksamheter, i vilka dessa tillgångar har integrerats. Det är för övrigt normalt och rimligt att ett företag i svårigheter överlåter vissa tillgångar och fokuserar på kärnverksamheten, oavsett om detta är ur geografisk synvinkel eller avseende vissa sektorer, i syfte att förbättra chanserna till ekonomisk återhämtning. I punkt 39 i riktlinjerna anges således uttryckligen avyttring av tillgångar som en åtgärd för att förhindra otillbörlig snedvridning av konkurrensen, inom ramen för prövningen av en omstruktureringsplan i syfte att bevilja omstruktureringsstöd. Det skulle strida mot riktlinjernas övergripande syfte att en sådan avyttring av tillgångar regelmässigt leder till att det överlåtande företaget utesluts från undsättningsstöd.

37 Omständigheten att en rättsprocess pågår mellan ACC Compressors och Secop Austria angående de omtvistade patenten kan inte föranleda någon annan bedömning.

38 När kommissionen antog det angripna beslutet kunde den endast beakta ACC Compressors faktiska och rättsliga situation såsom denna var vid tidpunkten för antagandet av beslutet. På sin höjd borde kommissionen ta hänsyn till den förutsebara utvecklingen av denna situation under den tid för vilken undsättningsstödet beviljats, det vill säga sex månader (se punkt 5 ovan). Som kommissionen har påpekat använde ACC Compressors vid tidpunkten för antagandet av det angripna beslutet fortfarande de omtvistade patenten för att tillverka kompressorer, vilket kommissionen var skyldig att beakta, och inget pekade på att denna situation skulle ha kunnat förändras under de följande sex månaderna.

39 Vidare var den omständigheten att patenttvisten pågick inte relevant för bedömningen av huruvida det omtvistade stödet var förenligt med den inre marknaden. Det är visserligen riktigt att om Secop Austria hade vunnit patenttvisten, skulle det ha varit möjligt att ACC Compressors inte längre kunde använda de omtvistade patenten, och följaktligen skulle vara tvunget att upphöra med en viktig typ av kompressorer, som kallas ”Kappa”. Detta skulle emellertid även bero på huruvida, efter en sådan eventuell förlust i domstol, ACC Compressors kunde erhålla en licens att använda dessa patent. Det kunde inte heller från början uteslutas att ACC Compressors skulle kunna kompensera ett eventuellt avbrott av tillverkningen av ”Kappakompressorer” genom att utveckla andra produktlinjer eller verksamheter. Under alla förhållanden ankom det inte på kommissionen att förutsäga utgången av den patenttvist som pågick vid de nationella domstolarna vid tidpunkten för antagandet av det angripna beslutet, och att ersätta de behöriga domstolarnas bedömning – som har att pröva nämnda tvist – med sin egen bedömning.

40 Tribunalen kan inte heller godta sökandens argument, framfört under förhandlingen, att kommissionen borde ha beaktat omständigheten att ACC Compressors under förfarandet i koncentrationsärendet självt angett att för det fall Secop Austria förvärvade ACC Austrias tillgångar så skulle ACC Compressors inte kunna fortsätta att tillverka kompressorer, eftersom bolaget då inte längre kunde använda de omtvistade patenten.

41 I sitt beslut angående koncentrationen undersökte kommissionen ACC Compressors påståenden och fann att vad särskilt gällde patenttvisten var det inte uteslutet att ett licensavtal skulle komma att ingås mellan parterna. Kommissionen hade således, under förfarandet i koncentrationsärendet, redan slagit fast att ACC Compressors påståenden att det var omöjligt för bolaget att fortsätta med kompressortillverkningen i avsaknad av en licens för de omtvistade patenten var hypotetiska.

42 Under dessa förhållanden utgör nämnda påståenden inte upplysningar som är avgörande för bedömningen av konkurrenssituationen mellan ACC Compressors och Secop. Kommissionen kan därmed inte kritiseras för att inte ha beaktat dem inom ramen för förfarandet avseende statligt stöd.

– Huruvida det omtvistade stödet endast ”skjuter det oundvikliga på framtiden”

43 Sökanden har för det andra gjort gällande att det omtvistade stödet inte borde ha tillåtits, eftersom det endast ”skjuter det oundvikliga på framtiden”, i den mening som avses i punkt 72 i riktlinjerna.

44 Punkt 72 i riktlinjerna har följande lydelse:

”Undsättningsstöd är en engångsåtgärd som främst syftar till att upprätthålla driften under en begränsad tid, medan företagets framtidsutsikter bedöms. Det bör inte få vara möjligt att bevilja upprepade krisstöd, som endast upprätthåller en oförändrad situation, skjuter det oundvikliga på framtiden och under tiden överför de ekonomiska och sociala problemen på andra effektivare tillverkare eller andra medlemsstater. Därför får undsättningsstöd endast beviljas en enda gång (engångsvillkoret) ...”

45 I systematiken i punkt 72 i riktlinjerna som helhet anges omständigheten att ett undsättningsstöd inte endast ska upprätthålla en oförändrad situation och skjuta det oundvikliga på framtiden endast som ett exempel, för att rättfärdiga engångsvillkoret, vilket slås fast i samma punkt 72. Logiken i denna punkt ger således vid handen att den omständigheten att ett andra undsättningsstöd begärs – inom en period på tio år från beviljandet av det första undsättningsstödet – kan visa att det första stödet endast upprätthållit en oförändrad situation och skjutit det oundvikliga på framtiden. I förevarande fall räcker det att påpeka dels att enligt de fastställanden som görs i punkt 38 i det angripna beslutet, vilka inte har bestritts av sökanden, är det omtvistade stödet det första undsättningsstödet som beviljats ACC Compressors, dels att sökanden endast påstått att det omtvistade stödet endast ”skjutit

det oundvikliga på framtiden”, utan att styrka detta påstående. I den del sökanden skulle grunda sitt påstående på patenttvisten, har det ovan konstaterats att denna tvist inte är relevant för bedömningen av huruvida det omtvistade stödet var förenligt med den inre marknaden.

46 Sökanden kan således inte vinna framgång med detta argument.

– Beaktandet av tidigare stöd som påstås ha mottagits

47 Sökanden har för det tredje gjort gällande att kommissionen inte beaktat den samlade effekten av det omtvistade stödet och de medel som påstås ha lämnats tidigare genom Cassa Integraziones försorg. Enligt sökanden är Cassa Integrazione en kassa för stöd vid deltidsarbetslöshet vars utbetalningar av kommissionen ansetts vara statligt stöd.

48 Punkt 23 i riktlinjerna har följande lydelse:

”I de fall där olagligt stöd tidigare har beviljats ett företag i svårigheter avseende då kommissionen har fattat ett negativt beslut med föreläggande om återkrav men där återkrav inte skett i enlighet med artikel 14 i [förordning nr 659/1999] skall bedömningen av alla kris- eller omstruktureringsstöd som planeras att beviljas av samma företag för det första beakta den kumulativa effekten av det gamla och det nya stödet och för det andra det faktum att det gamla stödet inte betalats tillbaka.”

49 Det ska således påpekas att det i punkt 23 i riktlinjerna inte uttryckligen anges något om ett beaktande av den kumulativa effekten av tidigare stöd och ett nytt undsättningsstöd eller omstruktureringsstöd annat än för olagliga stöd avseende vilka det fattats ett negativt beslut med föreläggande om återkrav som ännu inte genomförts av den berörda medlemsstaten. Kommissionen har för övrigt med stöd av denna bestämmelse begärt en förklaring från de italienska myndigheterna om att ACC Compressors inte har mottagit några sådana stöd som inte återkrävts (det angripna beslutet, punkt 40).

50 Det är dock utrett att kommissionen inte har fattat något negativt beslut angående de utbetalningar som påstås ha skett genom Cassa Integraziones försorg, vilka kommissionen uppgett sig inte känna till. Ordalydelsen i riktlinjerna, och i synnerhet i punkt 23 i dessa riktlinjer, förpliktade således inte kommissionen att beakta dessa påstådda stöd.

51 Vad gäller frågan huruvida kommissionen var skyldig att beakta detta, trots att någon sådan skyldighet inte uttryckligen nämns i riktlinjerna, påpekar tribunalen följande. Undsättningsstödens särdrag utgör hinder för att beakta den kumulerade effekten av sådana tidigare stöd som inte anges i punkt 23 i riktlinjerna. I punkt 15 i riktlinjerna definieras undsättningsstöd enligt följande:

”Krisstöd utgör per definition ett tillfälligt stöd som kan krävas tillbaka. Det främsta syftet med detta stöd är att göra det möjligt att hålla ett ekonomiskt försvagat företag flytande den tid som krävs för att utarbeta en omstrukturerings- eller likvidationsplan. Den allmänna principen är att krisstöd skall möjliggöra tillfällig hjälp till ett företag som ställts inför en allvarlig försämring av sin ekonomiska situation, återspeglad genom en akut likviditetskris eller teknisk insolvens. Sådant tillfälligt stöd bör ge tid till att analysera de omständigheter som lett till svårigheterna och att utveckla en lämplig plan för att avhjälpa dessa svårigheter. Dessutom måste krisstödet begränsas till ett minimum. Genom krisstödet får med andra ord ett företag i svårigheter en kort respit som inte får överstiga sex månader. Stödet skall bestå av reversibelt likviditetsstöd i form av lånegarantier eller lån, med en låneränta som åtminstone motsvarar de räntor som gäller lån till sunda företag, och i synnerhet den referensränta som kommissionen tillämpar. Strukturåtgärder som inte kräver några omedelbara insatser, såsom att staten oundvikligen och automatiskt går in och förser företaget med egna medel, kan inte finansieras med hjälp av krisstöd.”

52 Av denna definition framgår – såväl genom begränsningen av vilka åtgärder som kan komma i fråga (lånegarantier eller lån) och att det ska röra sig om ett tillfälligt stöd som kan krävas tillbaka (garantin ska upphöra och lånet betalas tillbaka inom sex månader, under förutsättning att en omstruktureringseller likvidationsplan ges in efter denna frist) och genom begränsningen till endast sådana åtgärder som är nödvändiga för det aktuella företagets tillfälliga överlevnad – att undsättningsstöd, såsom det omtvistade stödet, har mycket begränsad effekt på den inre marknaden, såsom kommissionen har påpekat. Det är dessa begränsade effekter, tillsammans med undsättningens brådskande natur, som motiverar att kommissionen normalt prövar dessa stöd enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med punkt 30 i riktlinjerna, och därvid eftersträvar att fatta beslut inom en månad, om stödet uppfyller vissa villkor. Om kommissionen skulle beakta den kumulerade effekten av varje eventuellt tidigare stöd som påstås vara olagligt, skulle det bli omöjligt att iaktta denna frist vilket således inte skulle vara förenligt med denna prövnings brådskande karaktär och de begränsade effekter dessa stöd har på konkurrensen.

53 Om andra tidigare stöd än de som definieras i punkt 23 i riktlinjerna – angående vilka kommissionen redan har fattat ett negativt slutligt beslut – skulle beaktas, skulle kommissionen dessutom tvingas att göra en preliminär prövning av nämnda tidigare stöd, vilkas kvalificering som stöd och olagliga stöd kan vara omtvistad mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten, och vilka i förekommande fall ska bli föremål för ett separat förfarande och ett separat beslut. Detta skulle i slutändan kunna leda antingen till att undsättningsstöd nekas, på grundval av en ytlig prövning av tidigare stöd, trots att dessa senare skulle kunna visa sig vara lagliga eller inte utgöra stöd, eller till att beslutet angående undsättningsstödet försenas otillbörligen. Ett sådant tillvägagångssätt skulle således även strida mot de krav som följer av rättssäkerhetsprincipen.

54 Av dessa skäl finner tribunalen att kommissionen inte är skyldig att beakta den kumulativa effekten av påstådda tidigare stöd och ett undsättningsstöd, annat än i de situationer som anges i punkt 23 i riktlinjerna.

55 Sökanden kan således inte vinna framgång med detta argument.

– Beaktandet av ACC Compressors påstådda policy med förlustbringande försäljning

56 Sökanden anser för det fjärde att kommissionen borde ha beaktat risken att det omtvistade stödet gör det möjligt för ACC Compressors att fortsätta med sin policy med förlustbringande försäljning, vilken bolaget påstås ha tillämpat sedan år 2013.

57 Det räcker härvidlag att konstatera att sökanden endast har påstått att ACC Compressors tillämpat en policy med förlustbringande försäljning, utan att inkomma med någon förklaring eller bevisning som kan styrka detta påstående. Under dessa omständigheter kan sökandens argument inte godtas.

– De beräkningar som kommissionen presenterat

58 Sökanden har i ansökan för det femte gjort gällande att de beräkningar som kommissionen presenterat inom ramen för bedömningen av huruvida det omtvistade stödet var förenligt med den inre marknaden var felaktiga och obegripliga för sökanden, i avsaknad av tillgång till akten i ärendet.

59 Eftersom sökanden i sitt svar på tribunalens skriftliga frågor har frånträtt denna invändning, med beaktande av de förklaringar som kommissionen gett i sitt svaromål, finns det inte längre anledning att pröva denna invändning.

60 Eftersom samtliga invändningar som framförts inom den andra grundens första och andra del har underkänts, kan talan inte vinna bifall såvitt avser dessa delgrunder.

Den andra grundens tredje del: Åsidosättande av principen om likabehandling

61 Sökanden har uppgett sig inte ha beretts tillfälle att lägga fram sina synpunkter inom ramen för det förfarande avseende statligt stöd som inleddes till förmån för ACC Compressors, för att i förekommande fall motsätta sig att sistnämnda bolag beviljades det omtvistade stödet, inom ramen för det formella granskningsförfarandet. ACC Compressors hade däremot möjlighet att inom ramen för förfarandet i koncentrationsärendet motsätta sig att Secop Austria förvärvade ACC Austrias tillgångar. Enligt sökanden innebär detta ett åsidosättande av principen om likabehandling, eftersom konkurrensförhållandet mellan ACC-koncernen och Secop-koncernen borde undersökas i båda dessa förfaranden.

62 Enligt fast rättspraxis är principen om likabehandling en allmän unionsrättslig princip som innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 16 december 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine m.fl., C-127/07, REG, EU:C:2008:728, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

63 Tribunalen konstaterar för det första att varken under förfarandet avseende statligt stöd eller under förfarandet i koncentrationsärendet har konkurrenterna till de berörda bolagen någon som helst rätt att automatiskt bli en del av förfarandet. Detta gäller särskilt under det första skedet av förfarandet, då kommissionen gör en preliminär bedömning av antingen det aktuella stödet eller den anmälda koncentrationen.

64 För det första konstaterar tribunalen nämligen att enligt fast rättspraxis på området för statligt stöd ska det göras en åtskillnad mellan, å ena sidan, det preliminära granskningsförfarandet beträffande stödåtgärder enligt artikel 108.3 FEUF, vars enda syfte är att ge kommissionen en möjlighet att bilda sig en första uppfattning om huruvida stödet i fråga helt eller delvis är förenligt med den inre marknaden, och å andra sidan, det skede av granskningsförfarandet som avses i artikel 108.2 FEUF. Det är först inom ramen för sistnämnda fas, vilken har till syfte att möjliggöra för kommissionen att få fullständig information om alla fakta i ärendet, som EUF-fördraget föreskriver en skyldighet för kommissionen att ge berörda parter tillfälle att yttra sig (dom Cook/kommissionen, punkt 24 ovan, EU:C:1993:197, punkt 22, dom kommissionen/Sytraval och Brink's France, punkt 23 ovan, EU:C:1998:154, punkt 38, och dom av den 13 december 2005, kommissionen/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, REG, EU:C:2005:761, punkt 34). Av detta följer att berörda parter – med undantag för den berörda medlemsstaten – inbegripet konkurrenterna till stödmottagaren, såsom sökanden i förevarande fall, inte har någon rätt att få ingå i förfarandet under det preliminära granskningsförfarandet.

65 Vad för det andra gäller koncentrationer föreskrivs i artikel 18.4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, s. 1) (nedan kallad koncentrationsförordningen), som förtydligats genom artikel 11 c i kommissionens förordning (EG) nr 802/2004 av den 21 april 2004 om tillämpning av förordning nr 139/2004 (EUT L 133, s. 1), att kommissionen – på eget initiativ – får inhämta yttranden även från andra fysiska eller juridiska personer än anmälarna och de andra parterna i den planerade koncentrationen, men att kommissionen är skyldig att göra detta endast om såväl villkoret att dessa personer har ett tillräckligt intresse i saken som villkoret att dessa personer begärt det är uppfyllt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 november 1997, Kaysersberg/kommissionen, T-290/94, REG, EU:T:1997:186, punkterna 108 och 109).

66 Det ska däremot, för det andra, påpekas att ACC Compressors roll i förfarandet i koncentrationsärendet inte endast var som konkurrent till Secop Austria i egenskap av det företag som anmält koncentrationen, utan även som ”annan berörd part” i den mening som avses i artikel 11 b i förordning nr 802/2004. I egenskap av moderbolag till ACC Austria, ett dotterbolag vars samtliga tillgångar skulle säljas, skulle nämligen ACC Compressors jämställas med säljaren av dessa tillgångar och var således en part i koncentrationsplanen. Av artikel 18.1 *in fine* i

koncentrationsförordningen följer att berörda parter, till skillnad från konkurrenter, har rätt att yttra sig i varje skede av förfarandet, inbegripet det preliminära skedet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 mars 1994, Air France/kommissionen, T-3/93, REG, EU:T:1994:36, punkt 81, och dom av den 20 november 2002, Lagardère och Canal+/kommissionen, T-251/00, REG, EU:T:2002:278, punkterna 93 och 94).

67 Således är situationen för sökanden, inom ramen för det förfarande angående statligt stöd som avslutats med det angripna beslutet, annorlunda än ACC Compressors situation inom ramen för förfarandet i det koncentrationsärende som avslutats med beslutet angående koncentrationen. ACC Compressors hade nämligen rätt att yttra sig före antagandet av sistnämnda beslut. Följaktligen utgör den omständigheten att kommissionen avstått från att bereda sökanden tillfälle att yttra sig innan kommissionen antog det angripna beslutet inte något åsidosättande av principen om likabehandling.

68 Sökanden kan således inte vinna framgång med den andra grundens tredje del. Talan kan därmed inte bifallas på den andra grunden i dess helhet.

Den första och den tredje grunden, i omformulerad lydelse: Bristande utredning och oriktiga bedömningar

69 Sökanden har hävdat att kommissionen inte beaktat de upplysningar som fanns i beslutet angående koncentrationen (se punkt 6 ovan), trots att dessa var relevanta och väsentliga för att bedöma huruvida det omtvistade stödet var förenligt med den inre marknaden, och att kommissionen därvid nöjt sig med uppgifter som lämnats av de italienska myndigheterna och av ACC Compressors i egenskap av stödmottagare. I synnerhet borde kommissionen ha tagit hänsyn till omständigheten att ACC Compressors under förfarandet i koncentrationsärendet hade angett att om bolaget inte kunde erhålla licenser till de omtvistade patenten skulle det inte längre kunna fortsätta sin verksamhet på marknaden för kylskåpskompressorer till hushållsapparater (se punkt 40 ovan).

70 Kommissionen har bestritt sökandens argument.

71 Tribunalen konstaterar inledningsvis att kommissionen inte har bestritt de omständigheter som sökanden åberopat vad gäller den första grunden, det vill säga att kommissionen i förevarande statsstödsärende inte beaktat de upplysningar som den inhämtat inom ramen för det förfarande som avgjordes genom beslutet angående koncentrationen. Parterna är således endast oense på två punkter, nämligen dels huruvida kommissionen hade rätt (och till och med var skyldig) att beakta nämnda upplysningar, dels huruvida nämnda upplysningar var relevanta för bedömningen av huruvida det omtvistade stödet var förenligt med den inre marknaden.

Omfattningen av kommissionens utredningsskyldighet under det preliminära granskningsförfarandet

72 Eftersom den första grunden, i dess omformulerade lydelse, avser bristande utredning, ska tribunalen först precisera omfattningen av kommissionens utredningsskyldighet under det preliminära granskningsförfarandet.

73 Såsom påpekats i punkt 64 ovan syftar det preliminära granskningsförfarandet avseende stödåtgärder, som infördes genom artikel 108.3 FEUF, endast till att ge kommissionen möjlighet att bilda sig en första uppfattning om huruvida de stödplaner som anmäls till kommissionen helt eller delvis är förenliga med fördraget.

74 Av rättspraxis framgår även att för att nytt eller ändrat stöd ska godkännas i enlighet med fördragets bestämmelser om undantag, måste den berörda medlemsstaten, i enlighet med den skyldighet att samarbeta med kommissionen som följer av artikel 4.3 FEU, lämna alla uppgifter som kan göra det möjligt för den institutionen att kontrollera att villkoren för det begärda undantaget är uppfyllda (dom

av den 28 april 1993, Italien/kommissionen, C-364/90, REG, EU:C:1993:157, punkt 20, dom av den 6 april 2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/kommissionen, T-17/03, REG, EU:T:2006:109, punkt 48, och dom av den 12 september 2007, Olympiaki Aeroporia Ypiresies/kommissionen, T-68/03, REG, EU:T:2007:253, punkt 36).

75 De ovannämnda processuella skyldigheterna upprepas och konkretiseras dessutom vad gäller det preliminära förfarandet i artiklarna 2.2, 5.1 och 5.2 i förordning nr 659/1999.

76 Följaktligen kan kommissionen under det preliminära granskningsförfarandet i princip utgå från de uppgifter som lämnats av den aktuella medlemsstaten – i förekommande fall efter en begäran från kommissionen om kompletterande upplysningar (dom av den 15 juni 2005, Regione autonoma della Sardegna/kommissionen, T-171/02, REG, EU:T:2005:219, punkterna 40 och 41). Kommissionen är således inte skyldig att på eget initiativ utreda samtliga omständigheter om de uppgifter som den anmälande medlemsstaten lämnat gör att kommissionen efter en första bedömning är övertygad om att åtgärden inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eller att åtgärden, om den utgör stöd, är förenlig med den inre marknaden (se den rättspraxis som redovisas i punkt 23 ovan).

77 Om det sedan visar sig att de uppgifter som den aktuella medlemsstaten lämnat var ofullständiga eller felaktiga i väsentliga delar, så att kommissionens bedömning av huruvida stödet – i den form detta faktiskt har genomförts – var förenligt med den inre marknaden kan ifrågasättas, utgör detta ett nytt oanmält stöd, vilket därmed är olagligt i den mening som avses i artikel 1 f i förordning nr 659/1999, vilket skulle motivera att kommissionen inleder ett nytt förfarande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2011, Regione autonoma della Sardegna m.fl./kommissionen, T-394/08, T-408/08, T-453/08 och T-454/08, REU, EU:T:2011:493, punkterna 177–180).

78 Såsom framgår av tribunalens överväganden i punkterna 37 och 39 ovan kan den omständigheten att en rättsprocess angående de omtvistade patenten pågår mellan ACC Compressors och Secop Austria inte påverka resultatet av bedömningen av det omtvistade stödets förenlighet med den inre marknaden. Kommissionen hade följaktligen ingen skyldighet att ta hänsyn till de påståenden angående denna skyldighet som ACC Compressors framfört under förfarandet i koncentrationsärendet.

Förbudet för kommissionen att i andra syften använda upplysningar som inhämtats under ett förfarande i ett koncentrationsärende

79 Enligt artikel 17.1 i koncentrationsförordningen får upplysningar som har inhämtats med stöd av förordningen endast användas för det ändamål som eftersträvas med begäran om upplysningar, undersökningen eller hörandet.

80 Denna bestämmelse förbjöd i princip kommissionen att i förfarandet avseende statligt stöd använda de upplysningar som ingetts till kommissionen inom ramen för förfarandet i koncentrationsärendet.

81 Sökanden har emellertid gjort gällande att domstolens rättspraxis har begränsat tillämpningsområdet för artikel 17 i koncentrationsförordningen på så sätt att när kommissionen händelsevis fått kännedom om vissa upplysningar under ett konkurrensrättsligt förfarande, och när dessa upplysningar tyder på att andra konkurrensregler har överträtts, kan kommissionen inleda ett andra förfarande i syfte att kontrollera huruvida nämnda uppgifter är korrekta, eller komplettera dessa, bland annat genom att begära in samma handlingar och använda dessa som bevis.

82 Tribunalen påpekar härvidlag att även om de upplysningar som inhämtats med stöd av koncentrationsförordningen inte kan användas direkt som bevis i ett förfarande som inte styrs av denna förordning, utgör de likväl indicier som i förekommande fall kan beaktas för att motivera att ett förfarande inleds på grundval av en annan rättslig grund (se, analogt, angående huruvida en

nationell konkurrensmyndighet kan använda upplysningar som inhämtats inom ramen för ett förfarande avseende konkurrensbegränsande samverkan på unionsnivå, dom av den 17 oktober 1989, Dow Benelux/kommissionen, 85/87, REG, EU:C:1989:379, punkterna 18–20, och dom av den 16 juli 1992, Asociación Española de Banca Privada m.fl., C-67/91, REG, EU:C:1992:330, punkterna 39 och 55).

83 I förevarande fall har sökanden inte kritiserat kommissionen för att ha avstått från att inleda ett förfarande avseende statligt stöd på grundval av de upplysningar som inhämtats under förfarandet i koncentrationsärendet. Istället har sökanden kritiserat kommissionen för att inte ha beaktat dessa upplysningar inom ramen för det förfarande avseende statligt stöd som redan pågick. Med tillämpning av den rättspraxis som redovisats i punkt 82 ovan, finner tribunalen att kommissionen åtminstone hade rätt att, inom ramen för förfarandet avseende statligt stöd, begära in upplysningar eller handlingar som kommissionen fått kännedom om under förfarandet i koncentrationsärendet, om dessa upplysningar eller handlingar var relevanta för prövningen av det aktuella stödet.

84 Sökanden har vidare, med hänvisning till diverse domar från unionsdomstolarna, gjort gällande att det går att göra undantag från förbudet i artikel 17.1 i koncentrationsförordningen om det finns nära samband mellan olika förfaranden som pågår vid kommissionen. I förevarande fall skulle det kunna vara omstruktureringen av HCH-koncernen och försäljningen av tillgångarna i det tidigare bolaget ACC Austria, jämte de konsekvenser som detta haft för ACC Compressors, som utgör ett sådant nära samband mellan förfarandet i koncentrationsärendet och förfarandet avseende statligt stöd.

85 Tribunalen påpekar i denna del att det framgår av rättspraxis att kommissionen i princip bör se till att tillämpningen av olika unionsbestämmelser inte leder till inkonsekvenser. Denna skyldighet för kommissionen att tillämpa fördragets bestämmelser om statligt stöd på ett sådant sätt att det blir förenligt med andra fördragsbestämmelser gör sig i synnerhet gällande när även ändamålet med dessa andra bestämmelser är att konkurrensen inte ska snedvridas inom den inre marknaden (se dom av den 31 januari 2001, RJB Mining/kommissionen, T-156/98, REG, EU:T:2001:29, punkt 112 och där angiven rättspraxis).

86 Härav följer särskilt att kommissionen, när den prövar huruvida ett stöd är förenligt med den inre marknaden, inte får försumma att beakta risken för att enskilda näringsidkare agerar på ett sätt som kan få skadlig inverkan på konkurrensen inom den inre marknaden (dom RJB Mining/kommissionen, punkt 85 ovan, EU:T:2001:29, punkt 113). Analogt måste det anses att kommissionen, när den antar ett beslut om ett statligt stöds förenlighet med den inre marknaden, måste beakta konsekvenserna av en koncentration som kommissionen håller på att bedöma inom ramen för ett annat förfarande, i den mån villkoren för denna koncentration kan påverka bedömningen av vilken påverkan det aktuella stödet kan ha på konkurrensen. I förekommande fall kan kommissionen således vara skyldig att ställa en fråga till den berörda medlemsstaten, i syfte att föra in aktuella upplysningar i det ärende som avser statligt stöd.

87 Eftersom patenttvisten inte var relevant för bedömningen av huruvida det omtvistade stödet var förenligt med den inre marknaden (se punkterna 37 och 39 ovan), förelåg emellertid inte någon sådan skyldighet i förevarande fall.

88 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den första och den tredje grunden, i omformulerad lydelse.

89 Eftersom talan inte kan bifallas på någon av sökandens grunder, ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

90 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Secop GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 mars 2016.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten 2

Förfarandet och parternas yrkanden 2

Rättslig bedömning 3

Den andra grunden: Åsidosättande av fördragen 3

Den andra grundens första och andra del: Åsidosättande av artikel 107.3 c FEUF och artikel 108.2 FEUF och 108.3 FEUF 4

– Relevant rättspraxis 4

– Huruvida ACC Compressors är att anse som ett nytt företag 5

– Huruvida det omtvistade stödet endast ”skjuter det oundvikliga på framtiden” 7

– Beaktandet av tidigare stöd som påstås ha mottagits 8

– Beaktandet av ACC Compressors påstådda policy med förlustbringande försäljning 9

– De beräkningar som kommissionen presenterat 9

Den andra grundens tredje del: Åsidosättande av principen om likabehandling 10

Den första och den tredje grunden, i omformulerad lydelse: Bristande utredning och oriktiga bedömningar 11

Omfattningen av kommissionens utredningsskyldighet under det preliminära granskningsförfarandet 11

Förbudet för kommissionen att i andra syften använda upplysningar som inhämtats under ett förfarande i ett koncentrationsärende 12

Rättegångskostnader 14